

ŠATRO PRIČE

Krviš buve

Bilo je lepo sedeti s Banetom Mucavim i odvajati uvo za njegovu žvaku. Bane je umeo gotivno da češlja jezik. Malo je trokirao, ali to je davalo poseban šmek njegovoj priči.

Pili smo, trkeljali i valjali fore. Na tapetu je bila ona raja koju smo đanisali, posebno pajtosi. O svima je Mucavi znao da provaljuje krviš buve.

Makljaža

Dogiljao sam u gajbu pred zoru. Jedva sam odvajao tabane, što od cirke, što od batina. Makljali smo se sa nekim grobarima u kafani. Uz cirku, reč po reč, i pičvajz je brzo počeo. Neki debeli moron maznu me peglom po njušci. Krv je počela da curi iz surle i baljoza. Jedva sam je zaustavio.

Stojim sada u klonji pred ogledalom. Raskurcan kljun, okrpljena fasada, rukotvorine po labrnji. Jedan žmigavac zatvoren. U tikvari bubnja ko u skenjanoj trandži.

Kereća kaka

Frka mi je. Samo što istrčah iz gajbe na ulici naletih na minu, veliko kereće govno. Sjebah skupo colovane starke.

Begiš je pun džukela. Svuda ih šnjuraju po ulici, po parkovima, keroljupci. Niko ne vodi računa gde će njihovi ljubimci da isprazne creva.

Grad odavno kandiše na kereću kaku.

Ne mutim više te valjuge

Što, bre, toliko štrikaš živce!? Džabe me daviš, trkeljaš, vadiš mast na slamčicu. Pun mi te ševac. Ispljunuo sam hiljadu puta. Ne mutim više te valjuge. Nije to za mene. Nisam više zmijoglavac. Utanjio sam, ofrčio. Tresu mi se gepavice. Nisam vidra ko nekad. Ni ribizla mi sada gotivno ne mulja.

To je čupava žilka. Traži čarugu. Traži dobre vijuge.

Nekad sam bio u fazonu. Streptomycin za šljaku. Sad dognjale kvrge. Nemam više ni petlju, žvaćem gaćeronce. Faličan sam i trošan. Još malo mi treba, pa da udarim lulom u ledinu.

Duba Dorćolac

Kako se zovem!? Pa raskužnjavaju me u celoj krajci. Ko nije odvojio uvo za Dubu Dorćolca. Glavna sam fora na Bajloniju. Da dogiljam. Da pomognem. Furam i kolica.

Na pijaci ti je mali milion bajatog naroda: keše, lapendusi, iskopine, sove. Tresu im se koske. Jedva stoje na papcima. Kad kupe robu ne znaju ni gde će ni šta će. Ja startujem. Uzmem ono što pazare i dočkam im do gajbe.

Ubodem tako nešto sitniša. Od toga životinjarim. I nije mi negativno. Ne žalim se.

Majstor za stroge folove

Braca Kinez bio je kralj Milan, gotivac od frajera, majstor za stroge folove, ili, kako danas kažu, tajkun.

Imao je nekoliko golubarnika i kurblačio s Kinezima. Padala je dobra lova.

Bracina žena bila je dve banke mlađa od njega. Imala je lep nameštaj i zanosno mešala fanfuljom. Zbog njene moćne šasije Bracini poslovni partneri padali su u defekt.

Kaširani iz kafića

Kljjučili smo u jednom fensi kafiću i drinkali besna pića. Bili smo žedni i pantzerov sok nas je brzo uzeo pod svoje. Skoro smo se uletvili.

Kada je kustos dofurao da naplati nismo imali dovoljno love da calnemo za cirku.

Kustos nas je čutke ždraknuo i odsmrdeo. Vratio se brzo i doveo gorilu. Bio je to parni valjak od kulova šitične frnjokalice.

Odmah nas je ubacio u štrangle. Ispičkarao nam je sve po spisku, a onda svojim ogromnim ručerdama zgrabio za šije. Nismo ni pisnuli.

Dovukao nas je do vrata, svojom jebenom štulom koknuo nas u bulju i kaširao iz kafića.

Izvadi mi panj iz oka

Ma ne farbaj me mudonjo! Ne uvaljaj mi divča žvaku! Ne šteluj poeziju! Prokužio sam te odavno. Đanim kako dišeš. Žikam te dok izivljavaš ćelu.

Izvadi mi panj iz oka. Provalio sam tvoje kvake. Pun si fazona kao mačka buva. Na liru pokušavaš da me provozaš, da mi udariš duplu keglu. Neće moći. Ne kupujem više tvoje folove iako si dobar vozač na boingu.

Ševkarnik

Ševkarnik je u povećoj gajbijani na Zelenjaku. Drži ga bivša sobna buva iz hotela „Mažestik“, kupler-majkica – uglancana matora koka od pet banki. Gaji tri krevetare. Dve blondine i jednu garavušu. Sve gotivne bedevije. Za karanje dušu dale.

Stančuga – cakum-pakum. Tri manja sovaža, meki šlofinjaci, tepisi, dve kloce sa tuš-kabinama. Picig u duploj oblandi. Prste da oližeš.

Sve ti je tu strogo zgotovljeno. Zvrkneš mobiškom. Najaviš se. Pevneš preporuku, pa dolepršaš. Onda ošacuješ šamlicu i vodiš u slobodni sovaž da umочиš.

Žlezdu trljaš onoliko koliko platiš.

Oladite tikvare

U žvakari za ručkom počeli smo da dižemo vatru.

Povod je bila mjuza za koju sam rekao da je smorna ko tesne gaće, a Sanji je odigravala. Pičvajz je počeo da se zaoštrava. Bio sam nadrždan što hvali za mene nešto bezvezno.

Njena frendica Nataša, koja je sedela za susednim stolom, prifurala se i zagrlila nas.

– Dosta je svađe – ispljunula je – izgiljajte i prošetajte.

Oladite tikvare. Biće vam bolje.

Nogirala me

– Da li me đanišeš – kenja Toza Špricer – opalio sam pičkom o banderu, ostavila me žena i odvela decu. Okrpila me, uz gadne glagole, da ne može više da živi s idiotom.

Bio sam buđav. Puno sam lokao. Trošio na cirku. Dizali smo vatru. Deljao je. Uvaljivao joj divča žvake. Kada je zapalila video sam u kakvoj sam buli.

Odigrao sam striptiz. Udarao sam liru da se vrati. Govorio da ću se popraviti. Da ću prestati da cirkam.

Nije htela ni da čuje. Nogirala me.

Nije me poznao

Sretah na ulici svog bivšeg profandera. Okešavio. Ofucao se. Jedva odvaja tabane uz pomoć štapa. Vidi se da je u ofsajdu. Tanka lova. Metiljava penzija.

Nije bio aždaja. Gotivili smo ga.

Prifurah mu se. Odsvirah himnu. Nije me poznao. U obrazovki nisam bio fakin. Nisam se drkunio i pravio valjuge. A nisam bio ni maksí đakolo. Srednja žalost. Takvi se ne pamte.

Uz društvo i piće

Nema klape bez pića. Sedimo, prešpilovani pajtosi. Cirkamo, menjamo žvaku, gužvamo nekom karakter. Svima jezici bez čvora. Krojimo planove za nova burgijanja. Zafrkavamo se, trkeljišemo fazone, kliberimo. Vijuge nam uz društvo i piće maksimalno rade.